

ΚΙΝΕΖΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ EDMOND PILON

Ο - Φ Ε - Λ Ι

Ν ή Σαί το Σαίξπηρ ξανάχεται καινού φρά και πλατυία στη γη. Την ζατεία ταπεινά νά με συγνώση, γιά τόν λογοπαίγνιό μου αυτό. 'Ο μεγάλος ποιητής δέν θά φανή άσπληρος άπέναντί μου, γιάτί στί άλήθεια μεταξύ της Λαυδίας 'Ορηλίας, ή όποία πνίγεται στεφανομένη μέ λουλούδια του Βορρά και της μικρής μου Κινέζας 'Ο-φε-λί, ή όποία ξεφυγάει γλυκά-γλυκά μέ τό μέτωπο ζωσμένο από άνθη τού λωτού δέν υπάρχει μονάχα ή όμοιότης τών όνομάτων... 'Υπάρχει κάτι περισσότερο άκόμα : ή μοίρα τού τίς κάνει και τίς δού νά πεθαίνουν γιά τήν άγάτη τού...

Η 'Ο-φε-λί είχε μεγαλώσει μέσ' στην μεγαλοπρέπεια και τόν πλούτο τού παλατιού τού μανδρινού πατέρος της. Από πολύ νωρίς άκόμα οι νεαροί εύγενείς και μεγαλόπρεποι είχαν άρχισεί νά της λένε ζωλακενικά και ποιητικά λόγια, εφωδιασμένα σάν τόν άσπασμό τού τσαγιού πού βγαίνει από ένα μικρό πορσελάνινο φλιτζάνι και γοητευτικά σάν τόν τραγουδί της χαλιναίνας φλογέρας ενός νεαρού βοσκού. 'Όταν έγινε δεκατέττι χρόνων τόσο πολύ την εθισμαίαν όλοι γιά τήν χάρι τού προσώπου της και τού κορμιού της και γιά τήν άφάντη λαγνεία τών άμυγδαλωτών ματιών της, ώστε ο πατέρας της της είχε νά διαλέξει ένα σύζυγο. Οι θαυμαστοί της ήσαν άνοήτοι. 'Εβλεπε κανείς άνάμεσα σ' αυτούς τών πριγκίπων Ζεμψ, ο όποιος είχε έρθει έπίτηδες άπ' τίς 'Ινδίες μέ τούς ελεφαντίνους τούς φορτισμένους πολύτιμα δώρα, τόν πατέρα τού 'Αλεσιού, ο όποιος, γιά δώρα, της είχε φέρει πολύτιμα υφάσματα, ένα οραγιά της Κενύλινς μέ τά ξεροα μαγαριότάρια τού πού τά είχαν φανερεί κατά διαταγή τού από τή γαλάζια θάλασσα και πολλά άλλα μεγάλα πρόσωπα, πού είχαν έρθει από μακρινές χώρες, φέρνοντας πολύτιμα δώρα.

Μά ή 'Ο-φε-λί πέρασε ιεροστά άπ' όλους αυτούς μέ τήν περιφρόνησι ζωγραφισμένη στα περιμένα χείλη της ως ότου σπάθηκε μπρος σ' έναν από μαθητή, ο όποιος της είχε διδάξει τή τέχνη τού στιχογραφεί και ο όποιος άκούσε στο γλυκό όνομα 'Αυ-λέτ. Αυτόν ήθελε γιά σύζυγό της.

'Ο 'Αυ-λέτ δέν είχε ομιλήσει στους φίλους τού διαμαντοκόλατο μανδρίνα, ούτε στο κεφάλι τού καπέλλο κεντημένο μέ χρυσές πουλιές, μά είχε μέσ' στο κεφάλι τού πνεύμα γοητευτικό και μέσ' στην καρδιά του, ένα πάθος ελλειρινές, τρυφερό κ' εύγενικό. Δέν είχε μάλιστα ποτέ στο μισρό τού εαυτού, τού όποιο μόλις τολμούσε νά υπερέσει στα μάτια... Της είχε στείλει μονάχα ίσπερόνους στίχους, στους όποιους μέ λιαιτρές όμοιοκαταληξίες, μύλοιςε γιά τά μάτια της πού έιωχαζαν μέ άπεραντες λίμνες, μέσ' στις όποιες καθρεφίζόντουσαν γαλάζια σύννεφα και λευκοί κίονοι, γιά τού στόμα της πού ήταν σάν τά όμοια ρόδια πού κρέμονται άπ' τίς φράτζες, γιά τά χείρα της, πού ήταν όμοια μέ άνάλαφρα λουλούδια τά όποια ληγνίζον στα χείρα τού άνέμου και γιά πολλά άλλα όμοια πράγματα.

Μά ο μανδρινός, ο πατέρας της 'Ο-φε-λί, έγινε έξω φρονών γιά τήν εκλογή της κόρης του. Μά αήτη ήξερε νά γοητεύη όλους κ' έτσι καθάρωσε νά γαληνένη την όσγη του...

Όσοσο άπείτησε από τόν άρραβωνιαστικό της κόρης του νά φύγη άμέσως γιά τήν 'Ιαπωνία γιά νά έργασθαι εκεί και νά πετύχη μία μεγάλη θέσι, γιάτί εύρισκε πώς τού έπάγγελμα τού στιχογραφού δέν ήταν καθόλου αξιοπρεπές.

Η 'Ο-φε-λί, μόλις έβριγε ο άγαπημένος της, έγινε περιληπτική λέγοντας όπι... είχε κάνει λάθος, γιάτί, μέσα στο σνοτάδι, ένόμισε τά πλοία πορτακιά, και όπι οι πυροβολισμοί πού έβριζε ήταν άληθίνα.

— Άν ήξερα ότι τά πλοία έφεραν τή σημαία της Α. Μ. τού Βασιλέως της 'Ιαπωνίας, ποτέ δέν θά τό έκανα ! άπάντησε. 'Αλλά οι 'Ιαπωνοί δέν τάξοναν αυτά κ' έτοιμαζαν τά βασανιστήρια, πού θά ήταν βέβαια άνόμοια κ' έκείνα πού έχρησιμοποίησε στη χώρα τούς ή φοβερή 'Ιερά 'Εβέτασις.

Έκτιγώς, ο 'Ορλώφ καθάρθηκε νά ειδοποιήση έγκαιρώς τού φίλο τού Προξένο, ο όποιος έδειξε άμέσως ένεργητική στάσι. 'Ετσι, μέ τά μέσα πού διέθετε, καθάρθηκε νά σκαλή από τή Μαδριτή κυβερνητική διαταγή στην 'Αλικάντε, νά παραδώσει τόν Σπεταιώτη πλοίαρχο σ' αυτόν, νά τόν κρατή όσ' έργασθαι τόν στο Προξένο, ως ότου νά δικασθί στη Μαδριτή. Κατόπιν αυτού, ο 'Ορλώφ παρεδόθη στην 'Αγγλό Προξένο και περιέμειν τήν ημέρα της δίκες. Στο έπόμενο φύλλο θά δούμε τήν περιέγραφή εξέλιξι πού πήρε ή υπόθεση αυτή και τί άτέλειαν ή βοήθειες στη θάλασσα της 'Αλικάντε χιλιάδες τόλμωρα.

και καταχλωμή. Τά χρόνια της έβγαλε σιγά-σιγά, τα κόκκινα χείλη της μαρμαρινόμαυρα και τά μάτια της πλημμύριζαν κάθε τόσο από δάκρυα.

Η γρήη παρμάνια της, γιά νά διασκεδάση τήν πλίκη της, τήν έννοούριζε μέσα σέ μία ζώνια από ποσό και τής έφεραν τά πιο όμορφα λουλούδια και ποτά... Μά τού ζακον... Η 'Ο-φε-λί έ ξακολοούθησε νά παραμένη βοθημένη στις όνειροπολήσεις της. Χαιμολοούσε μόνο όταν λάβαινε γραμματά άπ' τόν 'Αυ-λέτ, στα όποια έκείνος της διαβάζει τά ταξείδια του και τίς πρώτες τού έπιτυχίες και τήν αβίαση και άβιαστη άγάπη πού έτρεφε προς αυτήν. Η 'Ο-φε-λί μεθόσσε διαβάζοντας τά γραμματά αυτά, τά όποια έβλεπε μέσα σ' ένα πολύτιμο κομμάτι από άκασό. Πολλές φορές τά ξαναδιάβαζε στην όσγη τού λωτού, ξεπλωμένη σ' ένα ο λουτάξο γαλί.

Μά μια μέρα έλαψε και νά λάβαινε γραμματά από τόν άγαπημένο της. Μέ μιάς τότε ή γρηία της χειροτέρεψε. 'Αδινάτισε, έγινε πολύ γλυκιά κ' έιωχαζε μέ λουλούδι πού τού παρμακρό φύτρημα τού άνέμου φτάνει γιά νά τού σφαιρίσι στο χόμα. Η απίτηρα της, από φόβο μήπως πάθει τίποτε, διαπίστωσε τότε τίς φροντίδες της προς αυτή.

Έφερε έπίτηδες γιά αυτή ένα θιασό από μικρούς Σιαμέζους, οι όποιοι έπαιζαν παραγάδι ή νά τί διασκεδάσιν. Της αποσέθησαν νά τήν πάνε νά δη τόν άπλορο έλεφαντα τού βασιλέως Κομπούτ. Της χάρισαν γιά τούς περιλάτους της μία όμορφιά μέ όλα τά χρώματα τού όρανού τού ζόφου. Της έδωσαν μέσα στους κήπους τού πατέρα της ένα χειροτόμιο περιτρεχό γιά νά κερνά σ' αυτό τήν ημέρα της. Της έφεραν ζωσμάματα κ' έξοτικά ποτάμια, μν πιότα δέν μετρούσε νά διασκεδάση τή θλίψη της.

Η δυσηχολική ήταν διαρκώς σιωπηλή και βοθημένη στις σκέψεις της. Περνούσε τόν καιρό της ζωγραφίζοντας μέ χριματά χρώματα διάφορες μάσκες.

Μία μέρα τού ο πατέρας της τή χείρα, καθέθηκε έξω από τή γωνιά της και άφου σέβασε τού πρόσωπό της, μέ τήν πού άπονοητικώς από τίς μάσκες αυτές, τού είπε :

— Δές, πατέρα, πώς θά ήμια όταν ξαναγυρίσει ο 'Αυ-λέτ... Και σ' αυτό θά φταίξ έσύ... 'Ο μανδρινός, καταλαβαίνοντας πώς πώς είχε φερθεί σκληρά στον άρραβωνιαστικό της, άρχισε νά γλαίη μαζί της, γιάτί, κατά βάθος, δέν ήταν καθόλου καλός. Μονάχα πού δέν μετρούσε νά καταλάβη τί είχε πλέρει ή κόρη τού στον καταρμάνο αυτόν ποιητή.

'Ο καρός περνούσε έντομαξαζό και ναμένα νού δέν έβριταν από τόν ξενιτεμένο 'Αυ-λέτ. Τότε οι θαυμαστοί της 'Ο-φε-λί, βέτοντας πώς τού πεσό ήταν έλεειδρό, άρχισαν νά τήν ποιοζούνε πάλι... 'Ο μανδρινός, τούς ενεδόρμισε στις προπαθείες τούς και έβριταν τά πάντα γιά νά περνοση τήν 'Ο-φε-λί νά ξεζυμώ τόν άγαπημένο της. 'Ο πριγκίπων Ζεμψ μάλιστα έβριταν μεζού τού σημείου νά της πη όπι ο άρραβωνιαστικός της είχε σκοταθεί άπ' τούς 'Ιάπωνες. 'Οι' αυτά είχαν άπελάσει τή φρογιά 'Ο-φε-λί.

'Ετσι, μία μέρα πού βρισκόταν μονάχι στους κήπους τού πατέρα της, υπήρξε μέσα σέ μία πύργα πού βρισκόταν άγαπημένη στο πατάμ πού περνούσε άπ' αυτούς. Η πύργα ξεκίνησε κ' άέσπασε όλα τά πράγματα άρχισαν νά σπαιρογραφίζον γύρω της. 'Εβλεπε τά δέντρα νά καθρεφίζονται μέσ' στο νερό και τά φύκια νά κερνάται από τά φύλλωμάτ τούς. Σέ λίγο άρχισαν νά τραγουδιάν ένα λιητρερό τραγουδί... Τότε, έξαινα, της φάνηκε πώς άκούσε από τήν όσγη μία φωνή τού τή ρωτούσε :

— Πού είς, 'Ο-φε-λί ; ... — Πάω νά σιναντήσω τόν άρραβωνιαστικό μου, άπάντησε ή νέα χωρίς νά δη πούς τή ρωτούσε... 'Εβριγε και δέν ξαναγύρισε νά μέ δη... Θέλω νά ξαναδώ τόν άρραβωνιαστικό μου πού πέθανε...

Και, λέγοντας αυτά, έκαψε νά τραθή κοιτι κ' άρχισε νά μάζειη λουτρερά... Τους έπάρσε κρατόπαν γάν στεφάνο στο κεφάλι της και κίττασε τού γαλάζιο οδονά, τίς πρσινας όφες, και τα σκοτεινά δέντρα...

'Επειτα άνέβηκε στην πλώρη της βάρκας και, γέγοντας μπρός έτεσε μέσ' στο ποτάμι, πού τήν κατάπε άμέσως γιά νά μορφήσει έτσι ή ψυχή της νά σιναντήση στον άλλο κόσμο τήν ψυχή τού άγαπημένου της 'Αυ-λέτ...

'Ετσι έβρισε και πέθανε ή 'Ο-φε-λί, ή μικρή Κινέζα, άδελφή της λονεμένης και ποιητικής Λαυδίας πριγκίπισσας, πού δημούργησε έσύ, μεγάλε Σαίξπηρ, θεϊε ποιητά...

